

Pondelok 14. novembra 2016

Text: Mt 25, 31 – 46

³¹Keď Syn človeka príde vo svojej sláve a všetci anjeli s Ním, posadí sa vtedy na trón svojej slávy. ³²I zhromaždia sa pred Neho všetky národy; a oddelí ich, ako pastier oddeľuje ovce od kozlov, ³³a postaví si ovce sprava, kozlov však zľava. ³⁴Vtedy povie Kráľ tým na pravici: Poďte, požehnaní môjho Otca, prijmite ako dedičstvo kráľovstvo, ktoré vám je pripravené od stvorenia sveta. ³⁵Lebo hladný som bol, a dali ste mi jesť; bol som smädný, a dali ste mi piť; prišiel som ako cudzinec, a prijali ste ma; ³⁶bol som nahý, a zaodeli ste ma; bol som nemocný, a navštívili ste ma; bol som vo väzení, a prišli ste ku mne. ³⁷Odpovedia Mu spravodliví: Pane, kedy sme Ťa videli hladného, a nasýtili sme Ťa, alebo smädného, a napojili sme Ťa? ³⁸a kedy sme Ťa videli ako cudzinca, a prijali sme Ťa? Alebo nahého, a zaodeli sme Ťa? ³⁹A kedy sme Ťa videli chorého alebo vo väzení, a prišli sme k Tebe? ⁴⁰Odpovie im Kráľ: Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili. ⁴¹Potom povie aj tým na ľavici: Odíďte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, pripraveného diablu a jeho anjelom. ⁴²Lebo hladný som bol, a nedali ste mi jesť; bol som smädný, a nedali ste mi piť; ⁴³prišiel som ako cudzinec, a neprijali ste ma; bol som nemocný a vo väzení, a nenavštívili ste ma. ⁴⁴Vtedy odvetia aj títo: Pane, kedy sme Ťa videli hladného alebo smädného, alebo ako cudzinca alebo nahého, alebo nemocného alebo vo väzení, a neposlúžili sme Ti? ⁴⁵Vtedy odpovie im: Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, mne ste neurobili! ⁴⁶I pôjdu títo do večného trápenia, ale spravodliví do večného života.

Piesne: ES č. 549, 498

Zamyslenie nad Božím slovom:

Máte radi prekvapenia? Niektorí z nás milé prekvapenia priam milujú, iných však neočakávaná návšteva či darček dokážu poriadne zmiast'ť. Aj dnešná biblická pasáž nám hovorí o prekvapeniach. Všimnime si: obidve skupiny oviec i kozlov sú prekvapené Ježišovými slovami: „*Pane, kedy sme ťa videli...*“ Obidve skupiny dostali šok po tom, ako Pán Ježiš ocenil alebo odsúdil ich počínanie. Všimnime si, že ani jednu skupinu neprekvapuje konanie tej druhej skupiny. Ak sú z niečoho prekvapené, tak práve z toho, že nespoznali Syna človeka. Neuvedomili si, kedy sa s Ním vlastne dostali do kontaktu. Málokto totiž vidí Pána Ježiša na mieste núdzných. No možno práve to je to miesto, kde sa môžeme stretnúť s naším Spasiteľom. Keď myslíme na Pána Boha, väčšinou si Ho spájame s mocou, so slávou, s velebou, so svätosťou... Koniec koncov, aj dnešné podobenstvo opisuje Syna človeka prichádzajúceho v Jeho sláve. Zvyšok podobenstva však podkopáva našu tendenciu spájať si Pána Boha jedine s mocou. V dnešnom biblickom texte Pán Ježiš sľubuje, že bude vždy s tými a pre tých, ktorí sú v tej najväčšej núdzi. Áno, Pán Boh je všadeprítomný, vševedúci, všemohúci... Ved' je Stvoriteľom celého vesmíru, zvrchovaným Pánom celej zeme. Pán Boh sa nám však tentoraz nezjavuje vo veľkoleposti a v sláve. Sme prekvapení? Možno by sme nemali byť. Ved' Boh neprišiel na zem ako vládca a dlho očakávaný kráľ niekde v Aténach či Ríme. Práve naopak, Boh prišiel medzi nás v malom Betleheme ako krehké, zraniteľné dieťa. Boh neprišiel dobyť svet vojenskou a politickou silou. Naopak, Boh premohol svet tak, ako to nikto nečakal: nechal sa ukrižovať skrze svojho Syna. Pán Boh pokračuje s nečakanými stretnutiami aj v dnešnom podobenstve: je pri bezdomovcoch, na strane chudobných, pri lôžkach ťažko chorých, v spoločnosti uväznených... Pán Ježiš nás nepozýva spoznať nášho nebeského Otca kdesi vo vzdialenom večnom živote, ale pozýva nás urobiť tak tu a teraz, v konkrétnej a reálnej potrebe nášho bližneho. Ved' náš Boh nás tak veľmi miluje a s nami aj celý svet, že sa rozhodol priblížiť sa nám v ľudskom tele. Preto Ho môžeme najľahšie spoznať v tvári svojho bližneho, môžeme Ho stretnúť v skutkoch milosti a služby aj v dnešný deň a týždeň, ktorý máme pred sebou. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, z našich sŕdc Ti znie nesmierna vďaka za to, že si prišiel medzi nás nie vo svetskej sláve a velebe, ale v pokore a tichosti. Ty si nám zjavil, že nebeského Otca nemusíme hľadať kdesi v neznáme, pretože často Ho stretávame v potrebách svojich blížnych. Preto Ťa prosíme o srdce, ktoré vidí a počuje svojho blížneho, lebo tak často vidí a počuje i Teba samotného. Amen.

Mgr. Tatiana Beňuchová, námestná farárka v CZ ECAV Sučany (TUS)